

Урок 8

Віра

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці суботньої школи. Сьогодні нам припадає восьмий урок. Отже 2/3 уроків на другий квартал ми вже пройшли.
- Коротко повторимо головні істини пройденого матеріалу.

Питання 1: *Яка загальна тема уроків?*

Зростання у взаєминах з Богом

- Біблія відкриває Такого Бога, Котрий прагне мати близькі взаємини з нами. І не тільки мати їх, а ще й бачити, що ми зростаємо в цих стосунках!

Питання 2: *А нам потрібні такі стосунки з Богом? Для чого?*

- Ми думаємо жити з Ним у таких зростаючих стосунках всю вічність! І якщо не встановили їх тут, на землі, ми вже ніколи їх так і не встановимо...
- Господь дав потужні засоби для встановлення й розвитку таких відносин.

Питання 3: *Які саме?*

- Ми вже розглянули два найважливіших з них – це *Святе Письмо* і *молитва*. Але і Біблія, і молитва можуть не принести нам ніякої користі...
- Якщо ми не будемо володіти *третім засобом, третім ресурсом*.

Питання 4: *Що це за засіб? Відповідає заголовок уроку:*

Віра

Питання 5: *А що таке віра? Найсильніше означення віри знаходимо в*

Пам'ятковому вірші: Євр. 11:1.

II. Основна частина

- У зв'язку з цим означенням віри, подумаймо над такими двома питаннями:

Питання 1: *Чи шукає віра «підстав для сподівання»?*

- Віра сама є *підставою*!

Питання 2: Чи шукає віра «доказу небаченого»?

- Віра сама є доказом! Добре, але все одно, віра має на щось опертись...

Питання 3: На що опирається віра? Не на «що?», а на «Кого?»

- Єдиною підставою та доказом для віри є Особа... Бог. Якщо Бог щось сказав, віра без доказів і підстав вірить Його слову. Тому:

Перший урок щодо віри: Підставою нашої віри є Ісус

Додатки до рубрики: Тільки дай мені ознаку (неділя)

Питання 1: Тепер ми можемо пояснити наступну ситуацію: читаємо Марка 8:11. Що ми можемо сказати про віру цих фарисеїв?

- У них її взагалі не було! Це нульова віра... Вони не вірили Особі! Вони не вірили Ісусові.

- Тому, яку б ознаку, яке б чудо Він не зробив, все буде даремно...

Питання 2: А чи бачили вони «ознаки / знаки» того, Хто є Ісус?

- Перегляньмо вдома розділи, котрі передують цим словам фарисеїв. Скільки дивовижних ознак-чудес Він їм уже дав!

Питання 3: Чому ж вони не повірили Йому?

- Дехто повірив Ісусові, просто почувши Його слова. Дехто повірив, побачивши тільки одне чудо...

- А ці фарисеї не вірили Ісусові, як Месії, побачивши десятки ознак Його месіанства!

Питання 4: Чому? Чому така велика різниця в реакціях на ознаки Ісуса?

- Тому, що віра – це рішення людини! Кожний особисто приймає рішення: вірити Цій Особі, чи не вірити.

- Зробити вибір і прийняти рішення – це функції людської волі ...

Другий урок щодо віри: Віра – це особисте рішення волі людини.

- Тепер подумаймо над таким питанням:

Питання 5: Якщо людина прийняла рішення не вірити, якою ознакою можна примусити її повірити? Читаємо Марка 8:12.

- Для таких людей Христос вже нічого не міг зробити... Надто тверда їхня «шия» – власна воля... Вона не хоче схилитися, підкоритися Божій волі...

Питання 6: *Що можна зробити з такою «шиєю», щоб вона схилилася?*

- Зламати... Нажаль... Але і це благодать Господа! Він не залишає напризволяще вперту невіруючу волю ...
- Він допускає суворі обставини, аби достукатися до неї.

Додатки до рубрики: Ісус бачить нашу віру (понеділок)

- Тепер ми розглянемо дві ситуації: буря на морі та випадок в околицях Тира й Сидона.
- Нам добре знайомі ці історії, тому ми будемо зачитувати лише деякі фрагменти.

Питання 1: *Читаємо Марка 4:40. Скажіть, чи мали учні якийсь знак, що вони не потонуть? Який?*

- З ними в човні був Ісус! Як же вони могли сказати: *Чи Тобі байдуже, що ми гинемо?*
- А як вони уявляли свою загибель? Ось вони нещасні пішли на дно... А Ісус не може потонути, тому Він вознісся на берег...

Питання 2: *Як вам така картина? А чи бачили учні до цієї бурі ознаки / чудеса Ісуса?*

- Так само, як і фарисеї, вони вже бачили багато Ісусових дивовижних діл: оздоровлення біснுவатого, прокаженого, паралізованого, різних хворих і калік цілого міста Капернаума, чудесну ловлю риби...

Питання 3: *Чому ж вони втратили віру під час бурі? Чи тому, що у них була тверда «шия», як у фарисеїв? Ні! Читаємо вірш 41.*

- Вони ще не розуміли, *Хто Такий Ісус...* Вони Його мало знали...

Питання 4: *А як буває з нами? Чому часто й ми сумніваємося в Ісусі?*

- Нам здається, що Він нас не любить, дивиться на нас невдоволено... Чому таке буває?
- Ми мало Його знаємо... І не розуміємо Його дивовижного характеру...

Третій урок щодо віри: Віра залежить від знання Ісуса.

- Чим краще ми Його знаємо, тим більше Йому віримо...

Питання 5: *Другу ситуацію читаємо в Євангелії від Матвія, розділ 15. Чи мала ханаанка якийсь знак, що її прохання буде почуте? Матв. 15:23, 24, 26*

- Ні одного! Учні її ігнорують, просять Учителя, щоб Він її прогнав... Потім Сам Учитель говорить, що Він посланий тільки до Ізраїля...

- А потім – останній удар – дуже неприємне порівняння...

Питання 6: *Проте, як на це все зреагувала нещасна мати? Вірш 25, 27...*

- Яка настирлива, наполеглива віра, котра не приймає відмови! «Представниця нещасного, зневаженого народу, позбавленого світла Божого Слова; однак вона відразу підкоряється Божественному впливу Христа й беззастережно вірить, що він здатний задовольнити її прохання» (БВ, [401-402]).

Питання 7: *Звідки у цієї жінки така віра?*

- Брати і сестри, вона на Когось дивилася і щось побачила... Вона Когось слухала і щось почула... Вона споглядала і слухала Особу...

- «Вона розпізнала співчуття, котрого Ісус не міг приховати» (там само)...

Вона бачила вираз Його обличчя, бачила співчуття і жаль в Його очах ...

- Вона слухала Цю Особу... І вона дещо почула ... Ісус не сказав (як дають всі переклади) ані *собаки*, ані *щенята*...

- Жінка почула пестливе грецьке слово *кюнарія*... Так називали маленьких домашніх песиків, котрі нишпорили під столом і збирали крихти.

- Цих крихітних штрихів було достатньо для феноменальної віри ханаанки.

Питання 8: *Чому ж цього всього не побачили і не почули учні? І так часто не бачимо й не чуємо ми? Псал. 62:3; 33:6*

- Ми не маємо часу *приглядатися* до Нього, *прислухатися*... Ми проводимо свою ранкову годину спілкування з Ним, тримаючись за ручку дверей...

- Або за кермом автомобіля, слухаючи записи Євангелія... Ось чому Ісус не може сказати про нас: «О, велика твоя віра!»

Четвертий урок щодо віри: Віра залежить від пильного споглядання й уважного слухання Ісуса, тобто, від сердечного спілкування з Ним.

- На початку сьогоднішнього уроку ми говорили, що взаємини з Ісусом залежать від віри... А тепер виявили зворотне: віра залежить від взаємин з Ним!

- Безперервний круговий взаємозв'язок віри та взаємин з Богом...

Віра – взаємини з Ісусом – віра

Питання 9: Чи є місце в цьому зв'язку нашим почуттям? Що говорить рубрика за вівторок?

Додатки до рубрики: Віра – це не почуття (вівторок)

- Почуття ми скеровуємо на Особу, на Ісуса, від цього зростає наша віра. Але сама віра – це не почуття.

Питання 1: Чому?

- Ми вже згадували вище, що *віра – це наш вибір, це рішення*, котре ми приймаємо. Ми самі вирішуємо, вірити Богові, чи ні...

- *Зробити вибір і прийняти рішення*, як вже зазначалося, – це функції нашої волі.

Питання 2: До якої сфери людського єства відноситься воля?

- До вищих моральних сил. До вищих моральних сил відносяться: розум, совість і воля. Саме вони мають керувати царством людського єства.

- Слава Господу, Великому Творцю і Психологу людського єства, що Він уклав саме такий порядок в цьому дивовижному царстві – людському організмі.

Питання 3: А до якої сфери людського єства відносяться почуття?

- Почуття відносяться до нижчих моральних сил людини... Ось яку характеристику отримують наші почуття:

- почуття не постійні, вони мінливі;

- почуття бувають оманливі;

- почуття залежать від зовнішніх обставин;

- І при цьому, що особливо небезпечно:

*- почуття постійно прагнуть зайняти панівне положення
(4СЦ, 552, 553)!*

- Замість того, щоб підкорятися розуму, совісті та волі... Ось чому «почуття – поганий проводир» (3СЦ, 68).

- Тому ми мусимо приймати наші рішення незалежно від почуттів... А дуже часто – всупереч нашим почуттям!

- Навіть у народі кажуть: *Дай серцю (почуттям) волю, заведе в неволю...*

Питання 4: А яке місце займає віра в нашому людському житті? Ефес. 2:8.

- *Спасенні благодаттю через віру...* Як бачимо, наше спасіння на пряму залежить від нашої віри!

Ба більше!

Питання 5: Кому належить керівництво нашою вірою? Євр. 12:2

- *Начальник й Виконавець віри... Архегос – начальник, джерело, причина. Він є «Той, Хто починає, звершує і нагороджує її [тобто, віру]... Він є не лише об'єкт віри, але і її Начальник, Ініціатор, Творець» (Генрі М. Тлумачення на книги Нового Завіту. Т. VI. С. 327).*

- Отже, першопричина нашої віри – Сам Бог!

Додатки до рубрики: Приклади віри (середа)

Питання 1: Що це означає практично? Римл. 12:3 (CUB).

- *У міру віри, як кожному Бог наділив... Це означає, що «Бог дає кожній людині міру віри як основу для стосунків з Ним» (Посібник СШ, 111).*

- Цю міру віри можна назвати *стартовим капіталом*...

Питання 2: А що люди роблять зі «стартовим капіталом»? Пригадаємо притчу про таланти. Матв. 25:16, 17

- Той, хто отримав «стартовий капітал», *орудував ним і набув ще...* Отже, цю міру віри ми можемо *намножити, орудуючи!*

Питання 3: Що можна назвати «орудуванням» віри?

- Повторимо знайому нам цитату: «Бог дає кожній людині *міру віри* як основу для *стосунків з Ним*» (Посібник СШ, 111).

- Через стосунки з Богом, як ми вже підкреслювали вище, наша віра буде *невпинно зростати!* Бо зростатиме наше пізнання Бога.

- На початку нашого духовного досвіду наша віра може бути *крихітною, як гірчичне зерно.*

- Але Господь буде її *зрощувати!* На умові, що ми *співпрацюємо з Ним орудуючи вірою – спілкуючись із Ним!*

- І чим більше зростає віра, тим *глибшими стають наші взаємини з Богом...*

Питання 4: Ось цей розширений круговий взаємозв'язок віри та взаємин з Богом ...

*Крихітна міра віри від Ісуса – взаємини з Ісусом – пізнання Ісуса –
– множення віри – взаємини з Ісусом*

Додатки до рубрики: Віра Ісуса (четвер)

Питання 1: Як ви думаєте, чию віру можна вважати найбільшою?

- Звичайно, Ісусову... Ніхто й ніколи не порівняється вірою із цим досконалим зразком віри.

- Проте в книзі Об'явлення написано, що останок Церкви Божої також матиме Ісусову віру...

Питання 2: Читаємо Об'явл. 14:12.

- Заповіді Божі та Ісусова віра... Дві відмітні ознаки Божої Церкви в кінці історії.

Питання 3: Скажіть, коли віра Ісуса досягла неймовірної вершини?

Читаємо Матв. 27:46; Луки 23:46.

- Подумаймо, брати і сестри, Ісус знав, що Отець Його покинув, Він відчував, що Його зв'язок з Отцем перерваний...

- Він страшився, що цей розрив буде вічним... Відчуття цього розриву спричинило розрив Його серця...

Питання 4: Чи Він розумів, що остання Його молитва направлена в порожнечу?

- Але Він вірить, що Отець все одно Його чує! Не бачучи, не чуючи, не відчуваючи Бога, за мить до інфаркту Він вірою віддав Себе в Його руки.

«Коли Ісус у покорі віддав Себе Богові, відчуття втрати Отчої ласки минуло. Вірою Христос став Переможцем» (БВ, [755-756]).

Питання 5: Чому саме Останку важливо мати «Ісусову віру»?

- Ніч Якова, котру будуть переживати 144 тисячі, вимагатиме найбільшої віри, котру можна порівняти лише з Ісусовою вірою в Його передсмертній агонії...

Питання 6: Якими ж мають бути наші стосунки з Богом, щоб наша віра досягла такого рівня?

III. Закінчення:

- Над 50-тиметровим Ніагарським водоспадом був протягнутий трос... Відомий циркач представляв шоу для сотень глядачів.

– *Чи ви вірите, – звернувся він до них, – що я можу пройти по цьому тросу?*

– *Віримо! Віримо!* – залунало у відповідь.

- І під бурхливі оплески артист успішно пройшов над жахливим проваллям із мільйонами тон води...

- До нього підвезли тачку...

– *Чи ви вірите, що я можу провезти тачку по цьому тросу?* – знову запитав акробат.

– *Віримо! Віримо!* – збуджено вигукували глядачі.

- Під бурхливі овації він успішно звершив і цей трюк.

– *Чи ви вірите, що я можу в цій тачці провезти по тросу людину?*

– *Віримо! Віримо!*

– *Будь ласка, сідайте хто-небудь у тачку!* – запросив артист.

- Запанувала тиша... Ні один з тих, хто кричав про свою віру, ні за які гроші не наважився сісти в тачку...

- Але раптом з натовпу вийшов хлопчик років 12... Сів у тачку і артист повіз його по тросу...

Питання: Як ви думаєте, хто був цей хлопчик?

- Син еквілібриста... Коли наші взаємини з Ісусом стануть як взаємини сина і батька....

- А наша віра досягне рівня Ісусової віри, ми сядемо в будь-яку «тачку»...

І Він провезе нас безпечно над будь-якою «прірвою»...